

573

Beschikking van de Minister van Justitie, van 14 september 1981, houdende plaatsing in het Staatsblad van de tekst van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Stb. 1969, 536) zoals deze laatstelijk is gewijzigd bij de wet van 24 juni 1981, Stb. 414

De Minister van Justitie,

Gelet op artikel IV van de wet van 24 juni 1981, Stb. 414,

Besluit:

De tekst van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Stb. 1969, 536), zoals deze laatstelijk is gewijzigd bij de wet van 24 juni 1981, Stb. 414, in het Staatsblad te plaatsen als bijlage van deze beschikking.

's-Gravenhage, 14 september 1981

De Minister van Justitie,
J. de Ruiter

Uitgegeven de *tweëntwintigste* september 1981

De Minister van Justitie,
J. de Ruiter

Tekst van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

1. Het is verboden zonder vergunning met behulp van een werk afvalstoffen, verontreinigende of schadelijke stoffen, in welke vorm ook, te brengen in oppervlaktewateren.

2. Het verbod, bedoeld in het eerste lid, geldt niet voor een lozing met behulp van een werk dat op een ander werk is aangesloten, mits de door de beheerder van dat andere werk gegeven voorschriften bij de lozing worden nageleefd. Deze uitzondering geldt niet voor lozingen waarbij door Ons bij al-

gemene maatregel van bestuur aan te wijzen stoffen in oppervlaktewateren worden gebracht en voor lozingen vanuit door Ons bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen soorten van inrichtingen.

3. Wij kunnen bij algemene maatregel van bestuur bepalen dat het zonder vergunning verboden is de in het eerste lid bedoelde stoffen op andere wijze dan met behulp van een werk in oppervlaktewateren te brengen. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen Wij mede bepalen dat ten aanzien van alle of van bepaalde oppervlaktewateren het brengen op welke wijze ook van daarbij aan te geven soorten van stoffen als bedoeld in het eerste lid in oppervlaktewateren is verboden. Voorzover hierin door Ons niet bij algemene maatregel van bestuur is voorzien, kunnen provinciale staten bepalen dat het zonder vergunning verboden is de in het eerste lid bedoelde stoffen op andere wijze dan met behulp van een werk te brengen in oppervlaktewateren, als bedoeld in artikel 3, tweede lid.

4. Het is verboden zonder vergunning van of vanwege Onze Minister van Verkeer en Waterstaat stoffen als bedoeld in het eerste lid met behulp van een werk vanaf of over het grondgebied van Nederland in het water van de volle zee te brengen.

5. Aan een vergunning worden voorschriften verbonden tot bescherming van de belangen, waarvoor het vereiste van vergunning is gesteld. Bij het stellen van die voorschriften worden de op grond van artikel 1a van toepassing zijnde grenswaarden in acht genomen.

6. De voordracht voor een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in het tweede en derde lid wordt Ons gedaan door Onze Minister van Verkeer en Waterstaat in overeenstemming met Onze Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne, de Raad van de Waterstaat gehoord.

Artikel 1a

1. Wij kunnen bij algemene maatregel van bestuur ten aanzien van daarbij aan te wijzen stoffen grenswaarden vaststellen voor het brengen van die stoffen in oppervlaktewateren. Deze grenswaarden kunnen met name betrekking hebben op:

- a. de hoogst toelaatbare concentratie van die stoffen, en
- b. de hoogst toelaatbare gewichtshoeveelheid van die stoffen per in die algemene maatregel van bestuur aan te geven eenheid.

2. Bij de in het eerste lid bedoelde algemene maatregel van bestuur wordt ten aanzien van iedere grenswaarde een termijn vastgesteld na het verstrijken waarvan die grenswaarde van toepassing is op het brengen in oppervlaktewateren van stoffen, waarvoor op het tijdstip van het in werking treden van die maatregel een vergunning van kracht is.

3. In afwijking van het eerste en het tweede lid geschiedt de vaststelling van grenswaarden en termijnen ter uitvoering van internationale overeenkomsten of van besluiten van volkenrechtelijke organisaties door Onze Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne bij in het Staatsblad bekend te maken besluit.

4. De voordracht voor een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in het eerste lid wordt Ons gedaan door Onze Ministers van Volksgezondheid en Milieuhygiëne en van Verkeer en Waterstaat, de Centrale Raad voor de Milieuhygiëne en de Raad van de Waterstaat gehoord. Deze voordracht wordt Ons niet gedaan dan nadat het ontwerp daarvan in de Nederlandse Staatscourant is bekend gemaakt en aan een ieder de gelegenheid is geboden binnen een termijn van een maand bezwaren ter kennis van Onze Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne te brengen. Van die bekendmaking wordt onverwijld aan de Staten-Generaal mededeling gedaan.

Artikel 1b

Het is verboden bij het in oppervlaktewateren brengen van de in artikel 1, eerste lid, bedoelde stoffen een op grond van artikel 1a van toepassing zijnde grenswaarde te overschrijden.

Artikel 2

1. Indien uit enig oppervlaktewater verontreinigd of schadelijk water in een ander oppervlaktewater wordt geloosd hetzij door natuurlijke afstroming, hetzij op kunstmatige wijze, kan het met betrekking tot het ontvangende water uit hoofde van artikel 3 bevoegde gezag aan het openbaar lichaam, dat belast is met de zorg voor de goede hoedanigheid van het lozende water bij daartoe strekkende beschikking een verklaring van ongenoegzaamheid uitreiken.

2. Indien de kwaliteit van een oppervlaktewater waarvoor een verklaring van ongenoegzaamheid is uitgereikt, genoegzaam is verbeterd, dan wel de uitvoering van de daartoe tot stand te brengen werken op genoegzame wijze is ter hand genomen, wordt deze verklaring op verzoek van het openbaar lichaam waaraan zij is uitgereikt, ingetrokken.

HOOFDSTUK II

De vergunning; de verklaring

Artikel 3

1. Ten aanzien van oppervlaktewateren onder beheer van het Rijk, de territoriale wateren hieronder begrepen, wordt voorzover die oppervlaktewateren niet bij of krachtens een algemene maatregel van bestuur als in het tweede lid bedoeld zijn aangewezen een vergunning als in artikel 1, eerste en derde lid bedoeld verleend, geweigerd, gewijzigd of ingetrokken, en een verklaring als in artikel 2 bedoeld uitgereikt of ingetrokken door of vanwege Onze Minister van Verkeer en Waterstaat. Tot de oppervlaktewateren onder beheer van het Rijk worden gerekend mede te behoren de met deze oppervlaktewateren in open verbinding staande havens, welke bij anderen dan het Rijk in beheer zijn, behoudens voorzover toepassing is gegeven aan artikel 4, tweede lid. In geval van twijfel wordt door Onze Minister van Verkeer en Waterstaat na overleg met gedeputeerde staten van de provincie waarin het oppervlaktewater is gelegen, beslist of er sprake is van een haven als bedoeld in de vorige zin.

2. Ten aanzien van andere dan in het eerste lid bedoelde oppervlaktewateren, alsmede ten aanzien van de in het eerste lid bedoelde oppervlaktewateren, welke daartoe na overleg met gedeputeerde staten bij of krachtens algemene maatregel van bestuur zijn aangewezen, wordt een vergunning als in artikel 1, eerste en derde lid bedoeld verleend, geweigerd, gewijzigd of ingetrokken, of een verklaring als in artikel 2 bedoeld uitgereikt of ingetrokken, behoudens voorzover aan artikel 6, eerste lid, toepassing is gegeven, door gedeputeerde staten van de provincie waarin deze oppervlaktewateren zijn gelegen.

3. Indien een lozing in de zin van artikel 1, tweede lid, ten aanzien waarvan een vergunning als bedoeld in artikel 1, eerste lid, is vereist, plaatsvindt na zuivering in een inrichting in beheer bij een provincie of bij een openbaar lichaam ten aanzien waarvan artikel 6, eerste lid, toepassing heeft gevonden, wordt de vergunning verleend, geweigerd, gewijzigd of ingetrokken door die provincie of door dat openbaar lichaam, na overleg met het met betrekking tot het ontvangende water bevoegde gezag. Bij wijziging of intrekking van de vergunning geschiedt de toekenning van schadevergoeding, als bedoeld in artikel 9, derde lid, door en ten laste van laatstbedoeld gezag.

Artikel 4

1. Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere regelen vastgesteld met betrekking tot het onderwerp dezer wet voor de in artikel 3, eerste lid, bedoelde oppervlaktewateren, alsmede voor de volle zee.

2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kan de bevoegdheid tot het verlenen, weigeren, wijzigen of intrekken van een vergunning ten aanzien van de in artikel 3, eerste lid, bedoelde havens geheel of gedeeltelijk worden toegekend aan de besturen van de openbare lichamen die deze havens beheren.

3. Artikel 1, zesde lid, is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in het eerste en tweede lid.

Artikel 5

1. Provinciale staten stellen met betrekking tot het onderwerp dezer wet onder Onze goedkeuring verordeningen vast voor de in artikel 3, tweede lid, bedoelde oppervlaktewateren. In die verordeningen geven provinciale staten onder meer regelen met betrekking tot de doelmatige samenwerking op chemisch en technisch gebied. Daarbij wordt rekening gehouden met de mogelijkheid tot inschakeling van het in artikel 32 bedoelde rijksinstituut voor de zuivering van afvalwater. De verordeningen geven voorts regelen terzake van de instelling, samenstelling, taak en werkwijze van één of meer vaste commissies van advies en bijstand aan gedeputeerde staten.

2. De verordeningen, in het eerste lid bedoeld, worden niet vastgesteld dan nadat de inspecteur van de Volksgezondheid, belast met het toezicht op de hygiëne van het milieu, de besturen van waterschappen, veenschappen en veenpolders, van gemeenten, van rechtspersoonlijkheid bezittende lichamen, als bedoeld in de Wet gemeenschappelijke regelingen en van andere openbare lichamen die geacht kunnen worden bij die verordeningen belang te hebben, alsmede verdere belanghebbenden in de gelegenheid zijn gesteld van de inhoud daarvan kennis te nemen en hun bezwaren bij de provinciale staten in te dienen. Provinciale staten stellen degenen die bezwaren hebben ingediend desgewenst in de gelegenheid hun bezwaren in een daartoe te houden al dan niet openbare vergadering van een commissie uit hun midden toe te lichten.

3. Een voordracht tot een besluit tot goedkeuring van de verordeningen, als in het eerste lid bedoeld, en een voordracht tot een besluit tot onthouding van goedkeuring aan die verordeningen worden Ons gedaan door Onze Minister van Verkeer en Waterstaat in overeenstemming met Onze Ministers van Volksgezondheid en Milieuhygiëne en van Binnenlandse Zaken, de Raad van de Waterstaat gehoord.

Artikel 6

1. Provinciale staten kunnen in de verordeningen, bedoeld in het eerste lid van artikel 5, de bevoegdheid tot het verlenen, weigeren, wijzigen of intrekken van een vergunning geheel of gedeeltelijk toekennen, alsmede de uitvoering en handhaving van die verordeningen geheel of gedeeltelijk opdragen aan besturen van waterschappen, veenschappen en veenpolders, van gemeenten, van bepaalde rechtspersoonlijkheid bezittende lichamen als bedoeld in de Wet gemeenschappelijke regelingen en van bepaalde andere openbare lichamen.

2. Openbare lichamen, aan de besturen waarvan provinciale staten de in het eerste lid bedoelde bevoegdheid hebben toegekend, kunnen bij verordening nadere regelen stellen met betrekking tot de uitoefening van deze bevoegdheid. Deze verordeningen worden door tussenkomst van gedeputeerde staten toegezonden aan Onze Minister van Verkeer en Waterstaat.

Artikel 7

1. Hoofdstuk 3 van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne is van toepassing met betrekking tot de totstandkoming van de beschikking op een aanvraag om verlening of wijziging van een vergunning krachtens:

- a. artikel 1, eerste of vierde lid;
- b. een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 1, derde lid, eerste volzin, voorzover dit bij die maatregel is bepaald.

2. In afwijking van het eerste lid, onder a, blijft hoofdstuk 3 van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne buiten toepassing, indien de beschikking betrekking heeft op afvalwater van huishoudelijke aard, waarvan de vervuilingswaarde geringer is dan honderd inwonerequivalenten, tenzij dat afvalwater wordt gebracht in bij of krachtens algemene maatregel van bestuur aangewezen oppervlaktewateren.

3. Het orgaan dat bevoegd is de beschikking op de aanvraag te geven, stelt de bij algemene maatregel van bestuur aangewezen overheidsorganen in de gelegenheid hem van advies te dienen omtrent de aanvraag en omtrent het ontwerp van de beschikking daarop.

Artikel 7a

1. Hoofdstuk 4 van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne is van toepassing met betrekking tot de totstandkoming van een ambtshalve te geven beschikking tot wijziging van een vergunning, met betrekking tot de totstandkoming waarvan hoofdstuk 3 van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne van toepassing is.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald dat in daarbij aangegeven gevallen het eerste lid buiten toepassing blijft. In die gevallen gaat het bevoegde gezag tot wijziging niet over dan nadat omtrent het voornemen daartoe de vergunninghouder is gehoord.

3. Het bevoegde gezag dat voornemens is ambtshalve een vergunning in te trekken, gaat hiertoe niet over dan nadat daaromtrent de vergunninghouder is gehoord.

4. Het bevoegde gezag stelt de bij algemene maatregel van bestuur aangewezen overheidsorganen in de gelegenheid hem omtrent het voornemen van advies te dienen.

Artikel 8

1. Indien een vergunning wordt gevraagd of indien wordt overwogen een verleende vergunning te wijzigen of in te trekken en het orgaan dat bevoegd is terzake te beslissen, het wenselijk acht, dat de behandeling waartoe de vergunning is vereist of is verleend, verricht wordt in een oppervlaktewater ten aanzien waarvan een orgaan van een ander openbaar lichaam bevoegd is, wordt zij verleend, geweigerd, gewijzigd of ingetrokken na overleg tussen beide organen.

2. Indien het in het eerste lid bedoelde overleg niet tot overeenstemming leidt, wordt de aanvraag om vergunning geacht mede te zijn ingediend bij het andere daarbij betrokken openbaar lichaam. Het orgaan van dat andere openbaar lichaam beslist eveneens op de aanvraag.

Artikel 9

1. De beschikking tot verlening, wijziging of intrekking van een vergunning of tot weigering daarvan, met betrekking waartoe de hoofdstukken 3 en 4 van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne buiten toepassing zijn gebleven, wordt bij aangetekende brief medegedeeld aan de aanvrager of de houder der vergunning, alsmede aan de krachtens artikel 7, derde lid, of 7a, vierde lid, aangewezen overheidsorganen.

2. De beschikking tot uitreiking, intrekking of tot weigering van intrekking van een verklaring van ongenoegzaamheid wordt bij aangetekende brief medegedeeld aan het openbaar lichaam, bedoeld in artikel 2.

3. Indien en voorzover blijkt dat een houder van een vergunning door wijziging of intrekking van zijn vergunning schade lijdt, die redelijkerwijs niet of niet geheel te zijnen laste behoort te komen, zal hem een naar billijkheid te

bepalen schadevergoeding worden toegekend ten laste van het openbaar lichaam, dat die beschikking in eerste aanleg heeft genomen.

Het besluit inzake de toekenning van schadevergoeding wordt genomen bij afzonderlijke beschikking, die bij aangetekende brief aan de belanghebbende wordt medegedeeld.

4. De beschikkingen, in dit artikel bedoeld, zijn met redenen omkleed.

HOOFDSTUK II A

Het programma en de plannen

Artikel 10

Onze Ministers van Verkeer en Waterstaat en van Volksgezondheid en Milieuhygiëne stellen elke vijf jaar een indicatief meerjarenprogramma vast. Dit programma bevat hoofdlijnen en beginselen die van algemeen belang zijn voor het landelijk te voeren beleid ten aanzien van het kwaliteitsbeheer van de oppervlaktewateren en van de bestrijding van de verontreiniging van die wateren. Gedeputeerde staten der provincies, de Raad van de Waterstaat en de Centrale raad voor de milieuhygiëne worden over het ontwerp-programma gehoord.

Artikel 11

1. Ten aanzien van de oppervlaktewateren met betrekking tot welke Onze Minister van Verkeer en Waterstaat uit hoofde van artikel 3, eerste lid, het bevoegde gezag is, stellen Onze Ministers van Verkeer en Waterstaat en van Volksgezondheid en Milieuhygiëne een plan, dan wel onderling samenhangende plannen, vast. De vaststelling van het plan vindt voor de eerste maal plaats binnen twee jaren na de inwerkingtreding van de wet waarbij deze bepaling in deze wet is ingevoegd.

2. Een plan omschrijft het te voeren beleid ten aanzien van het kwaliteitsbeheer en van de bestrijding van de verontreiniging van de oppervlaktewateren waarop het van toepassing is. Bij de vaststelling van een plan wordt rekening gehouden met het in artikel 10a bedoelde indicatief meerjarenprogramma. Een plan geeft voor de oppervlaktewateren waarop het van toepassing is de kwaliteitsdoelstellingen aan, op het bereiken waarvan, binnen een daarbij aangegeven termijn, het in de eerste volzin bedoelde beleid is gericht en waarmede bij het verlenen, wijzigen of intrekken van een vergunning, als bedoeld in artikel 1, eerste en derde lid, rekening wordt gehouden.

3. Onze Ministers van Verkeer en Waterstaat en van Volksgezondheid en Milieuhygiëne horen gedeputeerde staten van de provincies, waarin de oppervlaktewateren waarop het plan betrekking heeft zijn gelegen, omtrent het ontwerp van een plan. Gedeputeerde staten horen omtrent het door hen uit te brengen advies een vaste commissie van advies en bijstand als bedoeld in artikel 5, eerste lid. Tevens wordt het ontwerp-plan gedurende twee maanden ter inzage gelegd op het departement van elk van beide ministers, ter griffie van de betrokken provincies en ter secretarie van de betrokken openbare lichamen ten aanzien waarvan artikel 6, eerste lid, toepassing heeft gevonden. De terinzagelegging wordt tevoren bekendgemaakt in de Nederlandse Staatscourant en in een of meer dag- en nieuwsbladen, met vermelding van de bevoegdheid voor een ieder om binnen de genoemde termijn bij Onze Minister van Verkeer en Waterstaat schriftelijk bezwaren in te dienen tegen het ontwerp-plan.

4. Alvorens een plan wordt vastgesteld, worden de Raad van de Waterstaat en de Centrale raad voor de milieuhygiëne omtrent het ontwerp-plan en de daartegen ingediende bezwaren gehoord.

5. Wij kunnen bij algemene maatregel van bestuur nadere regelen stellen omtrent de voorbereiding en de inrichting van een plan. Artikel 1, zesde lid, is van overeenkomstige toepassing.

6. Een plan wordt ten minste eenmaal in de tien jaren herzien.

Artikel 12

1. Ten aanzien van andere oppervlaktewateren dan bedoeld in artikel 3, eerste lid, stellen provinciale staten van de provincie waarin die wateren zijn gelegen een plan, dan wel onderling samenhangende plannen, vast. Artikel 10b, eerste lid, tweede volzin, tweede lid, vijfde lid en zesde lid, zijn van overeenkomstige toepassing. Een besluit tot vaststelling of herziening van een plan wordt met dat plan aan Onze Ministers van Verkeer en Waterstaat en van Volksgezondheid en Milieuhygiëne toegezonden.

2. Gedeputeerde staten horen over het door hen vastgestelde ontwerp van een plan en de daartegen ingevolge het derde lid ingediende bezwaren een vaste commissie van advies en bijstand, als bedoeld in artikel 5, eerste lid, en de inspecteur van de Volksgezondheid, belast met het toezicht op de hygiëne van het milieu.

3. Het ontwerp-plan ligt gedurende twee maanden ter inzage ter griffie van de provincie en ter secretarie van de betrokken openbare lichamen ten aanzien waarvan artikel 6, eerste lid, toepassing heeft gevonden.

De terinzagelegging wordt tevoren bekendgemaakt in de Nederlandse Staatscourant en in een of meer in de provincie verspreid wordende dag- of nieuwsbladen, met vermelding van de bevoegdheid voor een ieder om binnen de genoemde termijn bij gedeputeerde staten schriftelijke bezwaren in te dienen tegen het ontwerp-plan.

4. Onze Minister van Verkeer en Waterstaat kan in overeenstemming met Onze Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne aan provinciale staten een aanwijzing geven omtrent de inhoud van het plan, nadat hij gedeputeerde staten in de gelegenheid heeft gesteld van hun gevoelen omtrent het voornemen tot het geven van die aanwijzing te doen blijken en hij vervolgens de Raad van de Waterstaat heeft gehoord. Tegen het besluit tot het geven van een aanwijzing staat voor gedeputeerde staten binnen dertig dagen na de verzending beroep open op Ons. Betreft de aanwijzing een vastgesteld plan, dan kan bij de aanwijzing een termijn worden gesteld binnen welke de herziening moet hebben plaatsgevonden.

5. Indien provinciale staten de in artikel 6, eerste lid, omschreven bevoegdheid hebben toegekend aan de besturen van openbare lichamen, betreft het plan de hoofdlijnen van het te voeren beleid. De voorbereiding van het door gedeputeerde staten vast te stellen ontwerp-plan geschiedt in dat geval in gemeenschappelijk overleg tussen gedeputeerde staten en die besturen, volgens door provinciale staten in hun in artikel 5, eerste lid, bedoelde verordeningen te stellen regelen.

Tevens regelen provinciale staten bij die verordeningen de verplichting van de besturen van die openbare lichamen tot het onder goedkeuring van gedeputeerde staten vaststellen van een plan, waarin met inachtneming van het door provinciale staten vastgestelde plan wordt aangegeven hetgeen die besturen verrichten bij de vervulling van hun taak. Tegen het besluit van gedeputeerde staten tot onthouding van goedkeuring aan het plan staat binnen dertig dagen na de verzending beroep open op Ons.

Artikel 13

Wij kunnen bij algemene maatregel van bestuur ter bescherming van bij de kwaliteit van het water betrokken belangen bepalen welke kwaliteitsdoelstellingen en welke daaraan te verbinden termijnen in ieder geval moeten worden nagestreefd en bij de vaststelling van de in de artikelen 11 en 12 bedoelde plannen in acht moeten worden genomen. Artikel 1a, derde en vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK II B

Inventarisatie en metingen

Artikel 14

1. Voor de oppervlaktewateren, met betrekking tot welke hij uit hoofde van artikel 3, eerste lid, het bevoegde gezag is, stelt Onze Minister van Verkeer en Waterstaat, en voor andere dan de in artikel 3, eerste lid, bedoelde oppervlaktewateren stellen gedeputeerde staten van de provincie waarin die wateren zijn gelegen, een inventarisatie op – of, indien artikel 6, eerste lid, toepassing heeft gevonden ten aanzien van een of meer openbare lichamen, doen gedeputeerde staten door die openbare lichamen een inventarisatie opstellen – van lozingen van door Ons bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen stoffen, een en ander volgens bij die maatregelen te stellen regelen. Deze inventarisatie wordt ten minste eens in de drie jaren herzien. Gedeputeerde staten stellen Onze Minister van Verkeer en Waterstaat de uitkomst van de door hen opgestelde inventarisatie, onderscheidenlijk van de inventarisatie die zij hebben doen opstellen, ter beschikking.

2. De voordracht voor een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in het eerste lid wordt Ons gedaan door Onze Ministers van Verkeer en Waterstaat en van Volksgezondheid en Milieuhygiëne, de Raad van de Waterstaat en de Centrale raad voor de milieuhygiëne gehoord.

Artikel 15

Wij stellen bij algemene maatregel van bestuur regelen omtrent het verrichten van metingen van de waterkwaliteit in oppervlaktewateren. Artikel 14, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK III

Beroep

Artikel 16

1. Tegen een beschikking als bedoeld in artikel 7, eerste lid, waarop hoofdstuk 3 van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne van toepassing is, kan beroep worden ingesteld.

2. Hoofdstuk 5, paragraaf 1, van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne is op een zodanig beroep van toepassing.

Artikel 16a

1. Tevens kan beroep worden ingesteld tegen een beschikking als bedoeld in artikel 7a, eerste lid, waarop hoofdstuk 4 van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne van toepassing is.

2. Hoofdstuk 5, paragraaf 2, van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne is op een zodanig beroep van toepassing.

Artikel 16b

1. Voorts kan beroep worden ingesteld tegen een beschikking als bedoeld in artikel 9, eerste, tweede of derde lid.

2. Hoofdstuk 5, paragraaf 3, van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne is op een zodanig beroep van toepassing.

HOOFDSTUK IV

Heffingen en bijdragen

Artikel 17

1. Het Rijk, de provincie en een openbaar lichaam, aan welks bestuur de bevoegdheid bedoeld in artikel 6, eerste lid, geheel is opgedragen zijn bevoegd ter bestrijding van de kosten van maatregelen tot het tegengaan en het voorkomen van verontreiniging van oppervlaktewateren heffingen in te stellen, waaraan kunnen worden onderworpen degenen, die stoffen als bedoeld in artikel 1, eerste lid, direct of indirect brengen in oppervlaktewateren en degenen, aan wie een verklaring van ongenoegzaamheid als bedoeld in artikel 2 is uitgereikt.

2. Een openbaar lichaam dat beheerder is van een werk als bedoeld in artikel 1, eerste lid, is bevoegd ter bestrijding van de kosten van maatregelen tot het tegengaan en tot het voorkomen van verontreiniging van oppervlaktewateren van degenen die direct of indirect op dat werk zijn aangesloten, een bijdrage te vorderen.

3. Onder de kosten van maatregelen tot het tegengaan en het voorkomen van verontreiniging van oppervlaktewateren worden mede geacht te zijn begrepen heffingen, verschuldigd ingevolge het eerste lid.

Artikel 18

1. Voor de heffingen en bijdragen geldt als grondslag de hoeveelheid of de hoedanigheid dan wel beide van de afvalstoffen, verontreinigende of schadelijke stoffen, in welke vorm ook, welke in een oppervlaktewater dan wel op een werk als bedoeld in artikel 1, eerste lid, worden gebracht, zomede de wijze waarop dit geschiedt.

2. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid kunnen voor woonruimten de heffingen en bijdragen worden vastgesteld op een gelijk bedrag per woonruimte of op grondslag van de voor de grondbelasting vastgestelde of in overeenstemming daarmee geschatte belastbare opbrengst dan wel op andere, bij algemene maatregel van bestuur aan te geven wijze. Met woonruimten kunnen worden gelijkgesteld bedrijfsruimten, indien de vervuilingswaarde van de stoffen als bedoeld in artikel 1, eerste lid, kleiner is dan twintig inwonerequivalenten.

3. Artikel 1, zesde lid, is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in het tweede lid.

Artikel 19

1. Voor de heffingen ten behoeve van het Rijk geldt als maatstaf:

a. voor zuurstofbindende stoffen de gemiddelde belasting per etmaal van oppervlaktewater met zuurstofbindende afvalstoffen, uitgedrukt in inwonerequivalenten;

b. voor andere stoffen het aantal gewichtseenheden, dat per tijdseenheid in het oppervlaktewater wordt gebracht.

2. De bepaling van de belasting van het oppervlaktewater met zuurstofbindende stoffen geschiedt op basis van de som van het chemisch zuurstofverbruik en het zuurstofverbruik door omzetting van stikstofverbindingen. De onderscheidene gewichtshoeveelheden zuurstofverbruik worden bepaald volgens bij algemene maatregel van bestuur te regelen methoden van analyse en berekening.

3. Voor de berekening van het aantal inwonerequivalenten vertegenwoordigt één inwonerequivalent het verbruik van 180 gram zuurstof per etmaal.

4. Indien de uitkomst van de methode tot bepaling van het chemisch zuurstofverbruik in belangrijke mate is beïnvloed door biologisch niet of nage-

noeg niet afbreekbare stoffen, wordt op die uitkomst een correctie toegepast. Met betrekking tot het in de vorige volzin bepaalde worden regelen gesteld bij algemene maatregel van bestuur.

5. De in het eerste lid onder a bedoelde gemiddelde belasting per etmaal van oppervlaktewater wordt berekend door de belasting van het oppervlaktewater met zuurstofbindende stoffen over het heffingsjaar te delen door 365. Op de aldus berekende gemiddelde belasting kan voor de vaststelling van de maatstaf in verband met de wijze van lozen, welke van invloed is op de kosten van maatregelen tot het tegengaan en het voorkomen van verontreiniging van oppervlaktewateren, een correctie worden toegepast volgens bij algemene maatregel van bestuur te stellen regelen.

6. Het jaarlijks voor zuurstofbindende stoffen per inwonerequivalent verschuldigde bedrag wordt door Ons bij algemene maatregel van bestuur vastgesteld.

7. Het jaarlijks voor andere stoffen per gewichtseenheid verschuldigde bedrag wordt voor elke soort van deze stoffen door Ons bij algemene maatregel van bestuur vastgesteld.

8. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen door Ons de krachtens het zesde en zevende lid van dit artikel vastgestelde bedragen worden verminderd voor daarin aangewezen oppervlaktewateren.

9. Ten aanzien van een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in het zesde, het zevende en het achtste lid is artikel 1, zesde lid, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 20

1. De heffingen ten behoeve van het Rijk worden geheven en ingevorderd door of vanwege Onze Minister van Verkeer en Waterstaat, met dien verstande, dat de betekening en tenuitvoerlegging van dwangbevelen geschieden door de rijksbelastingdienst.

2. Behoudens door Ons bij algemene maatregel van bestuur te geven nadere, en zonodig afwijkende regelen, zijn bij die heffing en invordering de Algemene wet inzake rijksbelastingen, de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken, de Wet van 22 mei 1845 (Stb. 22) en de Kostenwet invordering rijksbelastingen van overeenkomstige toepassing.

Artikel 21

1. De heffingen en bijdragen ten behoeve van een provincie, een waterschap, veenschap of veenpolder, een gemeente, een rechtspersoonlijkheid bezittend lichaam als bedoeld in de Wet gemeenschappelijke regelingen of een ander openbaar lichaam, worden geheven en ingevorderd door het lichaam ten behoeve waarvan zij zijn.

2. Bij de heffing en invordering door een provincie, een waterschap, veenschap of veenpolder of een gemeente zijn de bepalingen omtrent de heffing en invordering van onderscheidenlijk de Provinciewet, de Bevoegdhedenwet waterschappen en de gemeentewet van toepassing.

Artikel 22

1. Nadere regelen met betrekking tot de heffing ten behoeve van het Rijk zullen door Ons worden gegeven bij algemene maatregel van bestuur.

2. Nadere regelen met betrekking tot heffingen en bijdragen ten behoeve van provincies of van openbare lichamen als bedoeld in artikel 6, eerste lid, worden gegeven bij verordening van die lichamen. Ten aanzien van de regeling van de heffingen ten behoeve van openbare lichamen als bedoeld in artikel 6, eerste lid, kunnen provinciale staten voorschriften geven in de verordeningen bedoeld in artikel 5, eerste lid. Rechtspersoonlijkheid bezittende lichamen als bedoeld in de Wet gemeenschappelijke regelingen en andere openbare lichamen, niet zijnde provincies, waterschappen, veenschappen,

veenpolders of gemeenten regelen de heffing en invordering zoveel mogelijk door het van overeenkomstige toepassing verklaren van de in artikel 21, tweede lid, bedoelde bepalingen van de gemeentewet of van de Bevoegdhedenwet waterschappen. De in dit lid bedoelde verordeningen behoeven Onze goedkeuring.

3. Indien in de verordeningen in het tweede lid bedoeld, geen termijn is vastgesteld waarvoor de heffingen en bijdragen zullen gelden, kunnen Wij bij Onze beslissing een zodanige termijn bepalen.

4. Een voordracht tot een besluit tot goedkeuring van de verordeningen in het tweede lid bedoeld, van waterschappen, veenschappen en veenpolders en een voordracht tot een besluit tot onthouding van goedkeuring aan die verordeningen worden Ons gedaan door Onze Minister van Verkeer en Waterstaat in overeenstemming met Onze Ministers van Volksgezondheid en Milieuhygiëne en van Binnenlandse Zaken, de Raad van de Waterstaat gehoord.

5. Een voordracht tot een besluit tot goedkeuring van de verordeningen in het tweede lid bedoeld, van provincie, van gemeenten, van rechtspersoonlijkheid bezittende lichamen als bedoeld in de Wet gemeenschappelijke regelingen en van andere openbare lichamen en een voordracht tot een besluit tot onthouding van goedkeuring aan die verordeningen worden Ons gedaan door Onze Minister van Binnenlandse Zaken in overeenstemming met Onze Ministers van Verkeer en Waterstaat en van Volksgezondheid en Milieuhygiëne, de Raad van de Waterstaat gehoord.

Artikel 23

1. Het gezag aan hetwelk ingevolge het bepaalde in artikel 17, eerste lid, een heffing is verschuldigd, besteedt het bedrag van de ingevorderde heffingen:

a. voor de bestrijding door hemzelf van verontreiniging van oppervlaktewateren;

b. ter betaling van aan dat gezag door anderen opgelegde heffingen;

c. tot het doen van uitkeringen ter tegemoetkoming in de kosten van maatregelen tot het tegengaan en het voorkomen van verontreiniging van oppervlaktewateren aan diegenen die tot het treffen van die maatregelen zijn gehouden.

2. Onze Minister van Verkeer en Waterstaat stelt in overeenstemming met Onze Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne normen vast voor de uitkeringen die door het Rijk worden gedaan, de Raad van de Waterstaat gehoord.

3. In de kosten van maatregelen tot het tegengaan en het voorkomen van verontreiniging van oppervlaktewateren ten laste van anderen dan het Rijk kan, zo daartoe termen bestaan, een bijdrage uit 's Rijks kas worden verleend.

HOOFDSTUK V

Bevoegdheden van politie

Artikel 24

1. Met betrekking tot een oppervlaktewater als bedoeld in artikel 3, eerste lid, en de volle zee bedoeld in artikel 1, vierde lid, is het Rijk, met betrekking tot een oppervlaktewater als bedoeld in artikel 3, tweede lid, zijn gedeputeerde staten en met betrekking tot een oppervlaktewater, ten aanzien waarvan en voor zover artikel 6, eerste lid, is toegepast, zijn de besturen van de in dat artikel genoemde lichamen bevoegd op kosten van de overtreder te doen wegnemen, beletten, verrichten of in de vorige toestand herstellen, hetgeen is of wordt gemaakt, gesteld, ondernomen, nagelaten, beschadigd, of weggenomen in strijd met de wet, een krachtens deze wet vastgestelde regeling

of gegeven bevel dan wel in strijd met een verplichting aan een krachtens deze wet verleende vergunning verbonden. Gelijke bevoegdheid komt toe aan de besturen van de in artikel 4, tweede lid, genoemde lichamen, voorzover aan hen de in dat lid bedoelde bevoegdheid is toegekend met betrekking tot de onder hun beheer staande havens.

2. Spoedeisende gevallen uitgezonderd, wordt van de bevoegdheid bedoeld in het eerste lid, geen gebruik gemaakt dan nadat de belanghebbende schriftelijk is gewaarschuwd en in de gelegenheid is gesteld binnen een te stellen termijn maatregelen te treffen teneinde aan zijn verplichtingen te voldoen.

3. De ingevolge het eerste lid verschuldigde kosten kunnen door de in het eerste lid genoemde lichamen worden ingevorderd bij dwangbevel, dat op kosten van de schuldenaar bij deurwaardersexploit wordt betekend en ten uitvoer gelegd op de wijze bij het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering ten aanzien van vonnissen en authentieke akten voorgeschreven.

4. Een dwangbevel wordt geacht eveneens te zijn betekend indien een afschrift daarvan door de post is uitgereikt tegen een door de belanghebbende of een van zijn huisgenoten ondertekend ontvangstbewijs. Ingeval ondertekening van het ontvangstbewijs wordt geweigerd, wordt het dwangbevel geacht te zijn betekend indien de postbesteller van die weigering een verklaring heeft opgemaakt. In het laatste geval wordt het afschrift van het dwangbevel bij gewone brief aan de belanghebbende toegezonden.

5. Tenuitvoerlegging van een dwangbevel dat ingevolge het vorige lid geacht wordt te zijn betekend, heeft, ook ingeval dit niet reeds in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering is voorgeschreven, niet plaats dan na herhaling van het bevel tot betaling.

6. Binnen dertig dagen na de betekening staat verzet tegen het dwangbevel open door dagvaarding voor de arrondissementsrechtbank van het lichaam, waarvan het dwangbevel is uitgegaan. Het verzet schorst de tenuitvoerlegging.

Artikel 25

1. Het Rijk, de provincie, het waterschap, veenschap of veenpolder, de gemeente, het bestuur van een rechtspersoonlijkheid bezittend lichaam als bedoeld in de Wet gemeenschappelijke regelingen en het bestuur van een ander openbaar lichaam wijzen, voor zover hun enige taak bij de uitvoering van deze wet is opgedragen, ambtenaren aan, belast met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze wet bepaalde of bevolene.

De ambtenaren wier toezichthoudende taak zich mede uitstrekt tot inrichtingen in gebruik bij de krijgsmacht worden aangewezen in overeenstemming met Onze Minister van Defensie.

2. De in het eerste lid bedoelde ambtenaren zijn bevoegd, voorzover dit redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is:

a. de afvoer te meten welke in een oppervlaktewater of de volle zee wordt gebracht, alsmede monsters daarvan te nemen;

b. stoffen die zij aantreffen op plaatsen waartoe zij toegang hebben aan een onderzoek te onderwerpen en daarvan monsters te nemen.

De resultaten van de metingen, alsmede de uitslag van het onderzoek van de monsters worden ten spoedigste ter kennis van de betrokken lozers gebracht.

3. De in het eerste lid bedoelde ambtenaren zijn bevoegd zich tot dat einde van personen, die daartoe door hen zijn aangewezen, te doen vergezellen alsmede de benodigde apparatuur mede te brengen, een en ander voorzover dit naar hun oordeel bij de vervulling van hun taak nodig is.

Artikel 26

De krachtens artikel 25 aangewezen ambtenaren hebben, voorzover dit redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is, met hun apparatuur

ten behoeve van de in dat artikel bedoelde werkzaamheden toegang tot niet tot woning bestemde gedeelten van bedrijven en inrichtingen en andere plaatsen die kunnen dienen voor de opslag van afvalstoffen, verontreinigende of schadelijke stoffen. Zo nodig verschaffen zij zich toegang met behulp van de sterke arm.

Artikel 26a

De krachtens artikel 25 aangewezen ambtenaren zijn bevoegd, voor zover dit redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is, inzage te verlangen en afschrift te nemen van bescheiden, die betrekking hebben op:

- a. de aard of de samenstelling van de afvalstoffen, verontreinigende of schadelijke stoffen, welke in een oppervlaktewater of de volle zee worden of zijn gebracht;
- b. het vervoer of de opslag van afvalstoffen, verontreinigende of schadelijke stoffen.

Artikel 27

Ieder is verplicht aan de krachtens artikel 25 aangewezen ambtenaren alle medewerking te verlenen welke dezen met het oog op de vervulling van hun taak behoeven.

HOOFDSTUK VI

Strafbepalingen

Artikel 28

Aan artikel 1, onder 2°, van de Wet op de economische delicten worden toegevoegd:

«de Wet verontreiniging oppervlaktewateren, de artikelen 1, eerste, derde, vierde en vijfde lid, 4, eerste lid, 5, eerste lid en 27».

Artikel 29

Vervallen.

Artikel 30

Allen die betrokken zijn of zijn geweest bij de uitvoering van deze wet, zijn verplicht tot geheimhouding van alle zaken ten aanzien waarvan het bevoegde gezag hun geheimhouding heeft opgelegd of waarvan zij het vertrouwelijke karakter moeten begrijpen.

HOOFDSTUK VII

Overgangsbepalingen

Artikel 31

1. Bepalingen in verordeningen van provinciën, in reglementen voor en in verordeningen van waterschappen, veenschappen en veenpolders en in verordeningen van gemeenten betreffende het onderwerp dezer wet, bij de inwerkingtreding dezer wet van kracht, blijven in stand totdat deswege op de wijze in deze wet bepaald voorzieningen zullen zijn getroffen en zulks uiterlijk vier jaren na de dag van inwerkingtreding.

2. Een vergunning voor de inwerkingtreding dezer wet verleend op grond van enige wettelijke bepaling voor lozingen met behulp van werken als bedoeld in artikel 1, eerste lid, wordt voor de toepassing van deze wet beschouwd als een vergunning als bedoeld in dat artikel.

3. Voor lozingen welke vóór het tijdstip van inwerkingtreding dezer wet onafgebroken rechtmatig hebben plaatsgevonden, wordt voor de toepassing van deze wet een vergunning als bedoeld in artikel 1, eerste lid, geacht te zijn verleend, voorzover die lozingen althans naar hun aard niet aanmerkelijk verschillen van of niet van aanmerkelijk grotere omvang zijn dan lozingen die plaats vonden vóór het tijdstip van inwerkingtreding dezer wet.

4. Door Ons worden bij algemene maatregel van bestuur stoffen of soorten van inrichtingen aangewezen voor de lozing waarvan onderscheidenlijk voor de lozingen van waaruit het derde lid niet meer geldt na het verstrijken van één jaar na afloop van de maand waarin die algemene maatregel van bestuur in het Staatsblad is geplaatst, tenzij binnen die termijn een vergunning, als bedoeld in artikel 1, eerste lid, is aangevraagd, in welk geval het derde lid nog geldt gedurende één jaar nadat de op die aanvraag genomen beschikking onherroepelijk is geworden. Artikel 1, zesde lid, is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de in de vorige volzin bedoelde algemene maatregel van bestuur. Artikel 9, derde lid, is van overeenkomstige toepassing in geval van gehele of gedeeltelijke weigering van de vergunning.

Artikel 31a

Voor lozingen, waarop de in artikel 1, tweede lid, bedoelde algemene maatregel van bestuur betrekking heeft en die op het tijdstip van het in werking treden van die algemene maatregel van bestuur plaatsvinden, dient binnen één jaar na dat tijdstip een vergunning te worden aangevraagd. Deze lozingen kunnen voor de duur van de hiervoor bedoelde termijn op dezelfde wijze en in dezelfde mate worden voortgezet, en, indien binnen die termijn een aanvraag voor een vergunning is ingediend, gedurende een jaar nadat de op die aanvraag genomen beschikking onherroepelijk is geworden. Artikel 9, derde lid, is van overeenkomstige toepassing in geval van gehele of gedeeltelijke weigering van de vergunning.

Artikel 31b

Een voor het tijdstip van inwerkingtreding van artikel V van de wet tot invoering van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne ingevolge artikel 7 van deze wet, zoals dit luidde tot dat tijdstip, gegeven beschikking, wordt na die inwerkingtreding beschouwd als een vergunning krachtens artikel 1, eerste, derde of vierde lid, van deze wet.

HOOFDSTUK VIII

Slotbepalingen

Artikel 32

1. Er is een rijksinstituut voor zuivering van afvalwater, belast met het wetenschappelijke en praktische onderzoek van de hoedanigheid van oppervlaktewateren en van de wijze waarop deze kunnen worden beschermd tegen verontreiniging in welke vorm ook en voorts met het geven van adviezen betreffende de met het oog op die bescherming te treffen voorzieningen.

2. Aan het hoofd van dit instituut staat een hoofdingenieur-directeur. De algemene leiding van het instituut berust bij de directeur-generaal van de Rijkswaterstaat.

3. Onze Minister van Verkeer en Waterstaat geeft regelen omtrent de inrichting en werkwijze van het instituut en omtrent de aan dit instituut te betalen vergoedingen voor bewezen diensten.

Artikel 33

Vervallen.

Artikel 34

De bevoegdheid tot het maken van verordeningen door gemeenten en waterschappen, veenschappen en veenpolders blijft ten aanzien van het onderwerp waarin deze wet voorziet gehandhaafd voor zover deze verordeningen niet met deze wet in strijd zijn.

Artikel 35

Geen vergunning als bedoeld in deze wet is vereist voor het brengen in oppervlaktewateren en voor het brengen vanuit of over het grondgebied van Nederland in het water van de volle zee van splijtstoffen, ertsen of radio-actieve andere stoffen, voorzover het brengen van die stoffen in oppervlaktewateren en in het water van de volle zee aan een vergunning krachtens artikel 15 of artikel 29 van de Kernenergiewet, dan wel aan krachtens artikel 21 of artikel 32 van die wet gestelde regelen gebonden is.

Artikel 36

Vervallen.

Artikel 37

In de Hinderwet wordt na artikel 38 een nieuw lid artikel 38a ingevoegd, luidende als volgt:

Artikel 38a

Deze wet is niet van toepassing op inrichtingen voorzover deze tengevolge van het brengen in oppervlaktewateren van afvalstoffen, verontreinigende of schadelijke stoffen naar buiten gevaar, schade of hinder kunnen veroorzaken.

Artikel 38

In het opschrift van titel IIa alsmede in artikel 72a, eerste lid van de Onteiningswet, worden vóór de woorden «en terreinen en werken voor de luchtvaart» ingevoegd de woorden «werken ten behoeve van de bestrijding van verontreiniging van oppervlaktewateren».

Artikel 38a

De vaststelling van regelen bij algemene maatregel van bestuur, bedoeld in de artikelen 1, tweede en derde lid, 1a, eerste lid, 11, vijfde lid, 13, 14, eerste lid, 15 en 31, vierde lid, alsmede van de in de artikelen 11 en 12 bedoelde plannen, geschiedt mede ter uitvoering van door de Raad van Ministers der Europese Gemeenschappen vastgestelde richtlijnen en de ter uitvoering daarvan door die Raad genomen besluiten.

Artikel 39

Deze wet kan worden aangehaald als: Wet verontreiniging oppervlaktewateren.

Artikel 40

Deze wet treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip.